

Socialdemokratiets Side her blev fremsat i det Udvalg, der beskæftigede sig med Sagen, da den var fremme i Samlingen, jeg tror det var i 1909—10, at man skulde forbinde Enkeltmandaterne med Tillægsmandater, men saaledes at Mandaternes Antal blev flydende, saa man ikke tog flere, end man ved hvert Valg behøvede, for at der kunde blive opnaaet fuldkommen Retfærdighed, men saaledes at dette ogsaa blev opnaaet. At Bevægelsen i den store Verden saaledes gaar i den Retning, jeg her har nævnt, er for mig et yderligere Vidnesbyrd om, at det, der er opnaaet, ikke maa forlades, men staar urokkeligt og urørligt fast. Kun paa det Grundlag gaar vi med til at indføre de Ændringer, som Praksis og Overvejelser kan vise er formaalstjenlige. Vi var allerede i Fjor Sommer villige til og interesserede i at faa visse Ændringer. Det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard sagde, at Valgloven ikke havde vist sig helt tilfredsstillende. Det hænger blandt andet sammen med, at man ikke gennemførte det foreslaaede Valgsystem i sin Renhed, i den fine og udviklede Skikkelse, hvori den daværende Indenrigsminister havde foreslaaet det i Fjor Vinter, og hvorved man gav Vælgerne den fuldkomne Frihed til at stemme, paa hvem de vilde indenfor Amtet i den Orden, de selv vilde. Man forandrede det i sidste Øjeblik, man frygtede for, at det skulde blive for kompliceret, og tillige gik man bort fra Partilist-systemet. Allerede ved den administrative Fortolkning tillod man at undlade at opstille Partilister, og ved Revisionen af Loven i Sommer gik man bort fra de obligatoriske Partilister. Derved kom der en vis Slinger ind i hele Systemet. Det blev ikke, hvad der oprindeligt var tænkt, og hvad det kunde være blevet.

Da vi nu var kommet ind paa den Vej, erkendte vi fra vor Side meget vel, at nogle Ændringer kunde være praktiske. Der fremkom i Fjor fra flere Medlemmer indenfor Venstre, blandt andet fra det daværende Medlem Konsul Birch, nogle Ændringsforslag, hvoraf vi fra vor Side med stor Interesse sluttede os til det første. Vi mente, at da man nu ikke vilde træffe den virkelig fine og højt udviklede Ordning, som oprindeligt var foreslaaet af den tidligere Indenrigsminister, og da der nu alligevel var kommet Kludder i det, da man ikke gav Vælgerne den fuldkomne Frihed, maatte man hellere simplificere Systemet saa meget som muligt, og vi var derfor sammen med flere Medlemmer af Venstre med til at interessere os for, at man ganske sim-

pelt lod Vælgerne stemme hver i sin Opstillingskreds paa de Kandidater, der var opstillede i denne Opstillingskreds, og ikke paa andre, og saa blev det paa selve Valgdagen af Vælgerne i Amtet fastslaet, i hvilken Orden Kandidaterne skulde udtages, saa mange Kandidater i Amtet, som vedkommende Parti i Amtet havde Stemmer til, nemlig efter Procenten af samtlige valgberettigede. Det var et overmaade simpelt System, og adskilligt af det uheldige, der er kommet frem ved den nuværende Valgordning, hvor man kun kan foretrække een, undgik man derved. Der er nemlig meget stor Forskel paa det oprindelige System, hvorefter man kunde nummerere samtlige Kandidater i den Orden, hvori man vilde have dem, og den Ordning, vi havnede i, at man kun kan trække een frem og sige: Ham foretrækker jeg. Der er meget stor Forskel paa de to Ting, og det skulde nok have vist sig, at det vilde virke meget forskelligt. Den Ordning, at man kan trække een frem i Amtet og sige: Ham vil vi have, giver efter min Mening ganske anderledes Anledning til uheldig Gruppe- og Klikeagitation, end det vilde have gjort, om man havde givet hver Vælger i hele Amtet fri Ret til at nummerere samtlige Kandidater. Vi vilde komme bort derfra ved den Konsul Birch'ske Ordning, ved hans principale Forslag, som vi fra vor Side i Fjor sluttede os til. Vi kunde ogsaa gaa med til hans mere subsidiære Forslag Nr. 2, der i det væsentlige beholder det nuværende System, men indretter det paa den Maade, at de valgte Kandidater udtages i Forhold til Procenten af samtlige valgberettigede.

Det nuværende System foruretter de smaa Kredse, derom kan der ingen Tvivl være. Dets Konsekvens eller dets Forudsætning maatte være saa godt som lige store Kredse, men det vilde jo medføre en meget stor Omkalfatring af hele den nuværende Valgkredsordning. Gaar man ikke dertil, vilde det være rigtigt at gaa til en Udtagelse af de valgte efter Procentordningen, og Procenten helst beregnet, ikke af de stemmende, men af de stemmeberettigede. Det vilde være en yderligere Præmie for stærk Valgdeltagelse, og det vilde ligestille de smaa Kredse med de store Kredse. Men selvfølgelig er vi fra vor Side ogsaa villige til at gaa med til et helt andet Valgsystem. Der er utvivlsomt — det ærede Medlem Hr. S. C. Nørgaard sagde det ikke, men jeg synes, jeg ligesom kunde spore det gennem hans Udtalelser, at han var Tolk derfor — ude omkring i Befolkningen et ikke ringe Ønske om at vende til-